

MORAČKE PLANINE (LASTVA, 2226m) I KANJON MRTVICE 3.07. – 5.07.2009.

Moračke planine se nalaze u centralnoj oblasti Crne Gore. Okružene su rekom Moračom po kojoj su i dobile ime, planinom Maganik, a na zapadu je visoravan Konjsko, sa posebnim prirodnim fenomenom, kanjonom reke Mrtvice.

Dva minibus planinara uputila su se u petak, 3.07.2009.god. u te predele. Noćna vožnja protekla je brzo, malo kasnimo sa dolaskom u Nikšić, malo lutamo po njemu, ali sve u svemu oko 10 sati stižemo u Bojovića bare u podnožje planine Mali Žurim. Odmah krećemo na pešačku turu, a podizanje kampa ostavljamo za povratak.

Desnom stranom Bojovića bara, ne gubeći visinu, krenuli smo ka Kapetanovom jezeru. Mnogo sam slušala i čitala o jezeru, gledala slike, ali kad sam ga posle dva sata hoda ugledala, ostavio me je bez daha. Bez dogovora, samo smo posedali po obali i u savršenoj tišini uživali u pogledu. Shvatila sam tu da nekad reči ne mogu da opišu doživljaj.

Kapetanovo jezero

I vreme koje se kvarilo nije uticalo na moje raspoloženje. Do prevoja Krstac na 1887 m grupa je išla zajedno, a onda je zbog kišice koja je počela da pada jedan deo planinara rešio da se vrati. Nas petnaestak nastavismo dalje i za nešto više od sat vremena popesmo se na Lastvu, najviši vrh Moračkih planina, 2226m. Magla nam je kvarila pogled, ali smo mi hvatali povremeno vedre intervale da napravimo po neki snimak.

Lastva, 2226 m

U povratku granu sunce i nagradi nas još lepšim pogledom na Kapetanovo jezero. Na obali smo dugo sedeli i uživali u njegovom zalasku iza planine. Žao nam je bilo da krenemo, ali, trebalo je podići šatore pre mraka.

Zalazak sunca

Šatori ispod Malog Žurima

U nedelju ujutru ustajemo u 5, pakujemo šatore i stvari u minibusove, a mi sa rančevima pored katuna Mala Lukavica gde je izgrađena crkva, nastavljamo makadamskim putem do sela Velje Duboko. Trebalo nam je tri sata. Kratka pauza i ulazimo u kanjon reke Mrtvice.

Reka Mrtvica izvire ispod Trebjese i kao desna pritoka reke Morače na tom svom putu usekla je kanjon, na nekim mestima visok i 1100m, a dugačak 12,5 km. Obale su strme i obrasle rastinjem. Pešačka staza vodi malo uz reku, malo preko nje, kroz šumu, preko kamenja. Na početku kanjona nas je dočekaao suvi potok, ali su se vrlo brzo pojavile predivno isklesane kamene kade sa zelenom vodom u njima. Svaki kamen se video u vodi. Posebna atrakcija su Bijeli nerini, ogromno vrelo vode koje izvire direktno iz stene i uz zaglušujuću buku se sliva u reku.

Svaki kamen se vidi

Zelene kade

Odmah iza toga naišli smo na najatraktivniji deo kanjona, Mrtvičke grede, čuveni prolaz uklesan u steni, dugačak nekoliko stotina metara. Meštani ovaj prolaz zovu «Danilov put». General Danilo Jauković je sa narodom iz tog kraja i vojskom isklesao prolaz kroz stenu i napravio taj deo kanjona prohodnim, te tako povezoao stanovnike sela Velje Duboko i Mrtvo Duboko.

Danilov put

Mrtvičke grede

Idući dalje kroz kanjon dolazimo do Kapije želja, dve stene se spajaju iznad dubokog zelenog vira. Prelep je tekst ispisan na drvenoj tabli: “ Ovde vila sa Maganika ispunjava želje. Da bi se želja ispunila potrebno je na ovom mestu uz jaku želju u punoj tišini baciti kamen, pritom želja mora biti čista i ne smije biti na štetu drugoga jer će se u suprotnom vratiti nesrećom.” Bacamo kamenčiće i zamišljamo...Čaroban trenutak.

Kapija želja

Taman smo pomislili da je čudima kraj kad ulazimo u deo koji se zove čudna šuma, svuda oko nas šuma obrasla mahovinom. I ne samo drveće, već i kamen, obrasli su mekanom, tamnozelenom mahovinom. Kao da sam u nekom filmu, potpuno nestvarno...još malo i izlazimo iz kanjona. Na kraju još jedna lepota, Danilov most. Još daleke 1858.god Knjaz Danilo je za dušu svoje majke sagradio taj velepian kameni most u najvećoj divljini, sakriven od pogleda, da spaja domove ljudi koji žive na dve strane ove lepotice reke...

Danilov most

Ovo je kraj priče, mnogo je lepote bilo, nemojte mi verovati, ...obidite obavezno kanjon reke Mrtvice. Uverite se sami.

Tekst i fotografije : Dragica Kocić